

Sygn. akt XXVII Ca 1016/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca: SSO Aleksandra Łączyńska-Mendakiewicz

Sędziowie: SO Ada Sędrowska

SR del. Katarzyna Małysa

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Gromek

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza

z dnia 13 sierpnia 2014 r., sygn. akt I C 219/14

postanawia:

uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie w sprawie oraz zasądzić od R. S. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 287 (dwieście osiemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

SSR (del.) Katarzyna Małysa SSO Aleksandra Łączyńska – Mendakiewicz SSO Ada Sędrowska

Sygn. akt XXVII Ca 1016/16

UZASADNIENIE

Powódka wniosła apelację od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza w Warszawie z dnia 13 sierpnia 2014 r.

Po doręczeniu odpisu apelacji stronie pozwanej, skarżąca na rozprawie apelacyjnej w dniu 14 lipca 2016 r. cofnęła pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia oraz wniesioną przez siebie apelację.

Stosowanie do art. 332 § 2 k.p.c. w razie cofnięcia pozwu po wydaniu orzeczenia przez Sąd pierwszej instancji, ale przed jego uprawomocnieniem się i przed jego zaskarżeniem, z jednoczesnym zrzeczeniem się dochodzonego roszczenia, sąd pierwszej instancji uchyli swój wyrok i postępowanie w sprawie umorzy, jeżeli uzna cofnięcie takie za dopuszczalne.

Sąd Okręgowy nie dopatrzył się w przedmiotowym cofnięciu powództwa przesłanek skutkujących uznaniem go za niedopuszczalne, przy uwzględnieniu treści art. 203 § 4 k.p.c.

W myśl art. 386 § 3 k.p.c. jeżeli zachodzi podstawa do umorzenia postępowania, sąd drugiej instancji uchyła wyrok oraz umarza postępowanie – o czym orzeczono w sentencji.

O kosztach postępowania w obu instancjach Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy.

Koszty te obejmowały w pierwszej instancji opłatę skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika, którego wysokość określono na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radcy prawnego oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (180 zł). W drugiej zaś instancji, koszty obejmowały wyłącznie wynagrodzenie pełnomocnika, którego wysokość ustalono na podstawie § 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 ww. rozporządzenia (90 zł).

Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że po stronie powódki nie wystąpiły okoliczności uzasadniające zastosowanie art. 102 k.p.c., a w konsekwencji odstąpienie od obciążania jej kosztami procesu. W toku postępowania powódka nie wykazała złej sytuacji majątkowej i rodzinnej uzasadniającej zastosowanie tego artykułu. Samo subiektywne przekonanie powódki o słuszności dochodzonego roszczenia (w szczególności na etapie postępowania apelacyjnego) nie uzasadnia zastosowania ww. regulacji, tym, bardziej, że pozwany bank przedstawił dowody, ostatecznie niezakwestionowane przez powódkę, co do bezzasadności jej roszczenia.

SSR (del.) Katarzyna Małysa SSO Aleksandra Łączyńska – Mendakiewicz SSO Ada Sędrowska